

'Ik ruik jouw zweet!' glimlacht Thomas.
Jakkes, denk jij nu vast.
Maar voor Thomas ruikt het vertrouwd.
Het zweet ruikt naar ... mama.
Mama, die het gras maait in hun grote tuin,
met veel dieren en bomen.

Mama zweet ook op weg naar de basketbalclub.
Ze neemt vaak de fiets.
Dat is beter voor de natuur en nog gezond ook!

Bovendien is een auto duur en
op mama's rug groeit geen geld.
Thomas kan het weten, want hij
controleerde het voor alle zekerheid.

Soms komt er zelfs zweet uit mama's ogen.
Als ze naar foto's van papa kijkt.
Foto's van vroeger.

Het is al avond wanneer mama de afwasmachine uitlaadt.

KLETS! Er valt een glas. Scherven spatten naar alle kanten.

Thomas veert meteen op. Maar als hij met stoffer en blik aankomt, is mama niet meer in de keuken. Ze zit op de sofa.

‘We moeten praten,’ zegt ze. ‘Het wordt tijd dat we verhuizen, naar een kleiner huis. Ik red het hier niet meer alleen!’

‘Maar je bent toch niet alleen? Ik ben er toch?’ vraagt Thomas. Mama geeft hem een dikke knuffel.

Een maand vliegt voorbij. Thomas denkt vaak aan het gesprek over de verhuizing, ook al wil hij er liever niet aan denken. Het is zijn huis. Naast hem wonen zijn buurman Ronny en zijn buurvrouw Katja. En het is zijn hond Fil. Bovendien heeft hij veel vrienden in deze straat. Nee, Thomas wil hier blijven. Voor altijd.

Vlak voor het avondeten vraagt mama opnieuw aan Thomas of ze even kunnen praten. Haar ogen schitteren!

